

КлиментѢ. гл. д.

Пострѣвъ іако аггль на землѣ яви се. ѡзари е прѣвне срѣца вѣрный. вѣзнаменній въсеѣ. тѣже те любовию почитаемъ Клименте : —

КлиментѢ гл ѿ іермоос

Бѣдоу прошѣ іако по соѣ. изъ вѣгѣтскаа зла избѣжавъ. Исрѣлтѣннійны въпиаше. іако прослави : —

Прѣте ѿѣми дѣховными. въсхвалимъ свѣтлоую память стѣла Климента. имже вса цркѣи просвѣщеннаа хѣ слави.

Іако сѣнце въ мѣрѣ сияючи. стѣю Клименте, просвѣтивъ въселенноую стѣмъ житиемъ, имже и мене просвѣти мѣю ти се : —

Наста свѣтозарнаа памѣ, ѡзари все Клименте, въ стѣоую ты цркѣ вѣрныѣ съшѣше се. и въспоѣ помет ти . стѣю Клименте : —

Пѣ ѿ

Прѣте вси почтѣмъ красителя цѣнааго . мѣще Климента не прѣстанѣ бѣженне за стадо свое миръ и мѣтъ послѣи дѣшамъ нѣшѣ.

Бѣ твоѣи стѣиными прѣиѣающе бѣженне. ѡмилиенномъ глѣѣ к тебѣ въпиемъ . прѣизрѣи на ны бѣженне мѣим ти се : —

Доучаами кнѣижними напѣае въсь миръ оучениемъ . сияе іако сѣнце златозарній словесы имже ѡзари мѣю ти се : —

Климентоу гл ѿ.

Сгѣно хѣами почтѣмъ. стѣла памѣ. напѣвшааго всѣхъ словесы кнѣижними и въсь миръ просвѣтивша зарамни дѣховнѣими . тѣ съшѣше се дѣтинно славимъ . дѣтинно стѣоѣ тыи оупение вѣрныи въпѣмъ Клименте славне . мѣи хѣ бѣ грѣхѣѣ ѡставление подати чтоушимъ любовию : —

Пѣ д

Иѣ ѿ іермо Ты ми хѣ гѣ тыже.

Тѣ мирови хѣ пастира дѣтъ вѣѣбѣженне . пороучив ти стадо избранное и іако и сѣнце стѣ сияѣшѣи и ѡзариши мѣтвеники сы : —

Ѡчишь си дѣоу и тѣлаѣи оумъ бѣженне. іако злато въ землѣ свѣтло въ стѣю, дѣстоинъ соѣѣ яви се, дѣоу прѣстѣмъ Клименте : —

Вса тварь дѣнъ свѣтло ликѣствоуетъ твоѣ оупение, просвѣти ныи Клименте, и ѡпоу грѣхѣѣ подажь мѣтвами си : —